

LOVE & REJECTION

EXPLORING THE HALACHIC BOUNDARIES OF

AHAVAT/SINAT CHINAM

ROSH CHODESH WOMEN'S LEARNING SEMINAR - OU ISRAEL CENTER - SUMMER 2021

1. כמו שחורבן בית המקדש היה על ידי שנאת חנים, כן לתקן זה צריך אהבת חנים, שכל אחד מישראל יאהב את חבירו בחנים
רבי יחזקאל מקוזמיר¹

2. ואם נחרבנו ונחרב העולם עמנו על ידי שנאת חנים, נשוב להיבנות והעולם עמנו יבנה על ידי אהבת חנים ...
רב אברהם י. קוק², אורות הקודש, חלק ג' עמוד שכג-שכז

Rav Kook, in the wake of Chassidic thinkers before him, emphasized the concept of 'ahavat chinam' as a response to the well-known concept of 'sinat chinam'.

A] AHAVAT RE'IM - THE TORAH MITZVA TO LOVE OTHERS

3. (יו) לֹא־תִשָּׂא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכֵחַ תוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֶטְאֵ: (יח) לֹא־תִקֹּם וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'

ויקרא יט:יח

Ahavat Re'im³ appears in the Torah in a context of other mitzvot - Lo Tisna, Tochacha, Lo Tikom and Lo Titor.

4. ואהבת לרעך כמוך - אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה.

רשי שם

Rashi quotes Rabbi Akiva - Ahavat Re'im is a 'klal gadol baTorah'.

5. אמר רבי עקיבא - זה כלל גדול בתורה. כלומר שהרבה מצוות שבתורה תלויין בכך. שהאוהב חבירו כנפשו לא יגנוב ממונו, ולא ינאף את אשתו, ולא יונהו בממונו, ולא בדברים, ולא יסיג גבולו, ולא יזיק לו בשום צד. וכן כמה מצוות אחרות תלויות בזה. ידוע הדבר לכל בן דעת!

ספר החינוך מצוה רמג

The Chinuch understands the concept of 'klal gadol' to mean that this mitzvah goes along with many other mitzvot being adam lechavero. When a person fulfills (or breaks) other mitzvot, there is also a fulfillment (or breach) of Ahavat Re'im.

6. ותרחם לחברך כותך אנה'.

תרגום אונקלוס שם

Targum Unkelos is a direct translation ...

7. ותרחמי לחברך, דמן אנת סני לך לא תעביד ליה, אנה'.

תרגום יונתן בן עוזיאל שם

... but Targum Yonatan turns the mitzvah into a negative obligation

1. R. Yechezkel Taub (1772-1856), founder of Kuzmir Chassidut and a talmid of the Chozeh Lublin.

2. Rav Kook was also known for his statement: מוטב שאכשל באהבת חנים מאשר בשנאת חנים

3. The mitzva of 'ahava' raises some difficult questions, including: - What is the connection with bearing a grudge and taking revenge? How could the Torah command love for another person? How can one love someone that they do not know, or do not like!? Who is included in the mitzva? Are there any people that we should NOT love? Why is the verb 'ahava' followed by 'le' when the correct Hebrew expression should be 'veahavta et'? Can one love another as much as oneself? Given a choice between one's life and the life of others, which comes first? What is the purpose of the addition 'ani Hashem' at the end of the verse?

8. ... מכל מקום אמאי שינה לומר לו בלשון שלילה 'דעלך סני כו"ף? דתרגום מלישנא דקרא הל"ל 'ותרחמיה לחצרך כוותך' כתי"ל! וי"ל דמשמע ליה דקרא לא איירי אלא בכי האי גוונא - בלא תעשה. דגזירה לא תקום ולא תטור כתיב ועלה קאי ואהבת לרעך וגו'. שלא תעשה לו רעה מכל דסני לך כו'. אבל לגבי לעשות לו טובה לא קאמר ואהבת לרעך כמוך, כדאמרינן חייך קודמין לחיי אחיך. וכן מוכיחין דברי ת"י

מהרש"א ח"א שבת לא.

The Maharsha explains that we learn this from the negative context of the mitzvah - connected with 'do not take revenge'. Thus the **Torah obligation - mitzva chiyuvit** - is **NOT TO** be inconsiderate, rude etc. Performing active deeds of kindness is a **mitzvah kiyumit** - ie a full mitzvah if you choose to do it, but without an obligation so to do.

9. שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי. א"ל גיירני ע"מ שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת! דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל, גייריה. אמר לו - 'דעלך סני לחברך לא תעביד. זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא - זיל גמור!'

שבת לא.

Hillel reduced the essence of Judaism to not doing to others what you would not have done to you. He also describes this principle as 'the whole Torah', and the rest of the mitzvot as 'commentary'.

10. **והמצוה הר"י:** היא שצונו לאהוב קצתנו את קצתנו, כמו שנאהב עצמנו. ושתהיה חמלתי ואהבתי לאחי חמלתי ואהבתי לעצמי בממונו ובגופו. וכל מה שיהיה ברשותו או ירצה אותו ארצה אני אותו. וכל מה שארצה לעצמי ארצה לו כמוהו. וכל מה שאשנא לעצמי או למי שידבק בי אשנא לו כמוהו. והוא אמרו יתעלה ואהבת לרעך כמוך.

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה רז

The Rambam in Sefer Hamitzvot describes the mitzvah in very practical terms - wanting for others what you want for yourself and what they want for themselves.

11. מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו שנאמר ואהבת לרעך כמוך. לפיכך צריך לספר בשבחו ולחוס על ממונו כאשר הוא חס על ממון עצמו ורוצה בכבוד עצמו. והמתכבד בקלון חבירו אין לו חלק לעולם הבא.

רמב"ם הלכות דעות פרק ו הלכה ג

In the Yad, Rambam rules that one should treat every other Jew as one would wish to be treated. The total inversion of this is to receive honor from the misfortune of others. A person who does this has no share in the World to Come!

12. וטעם ואהבת לרעך כמוך - הפלגה. כי לא יקבל לב האדם שיאהבו את חבירו כאהבתו את נפשו. ועוד שכבר בא רבי עקיבא ולמד חייך קודמין לחיי חבירך. אלא מלוא התורה שיאהבו חבירו ככל ענין כאשר יאהב את נפשו ככל הטוב. ויתכן צעזעור שלא אמר "ואהבת את רעך כמוך", והשואר אותם במלת "לרעך".

רמב"ן ויקרא יט"ז

Ramban on Chumash proves that the verse cannot be read literally and raises the tricky issue of 'chayecha kodmin'. Surely, one's own life will always take precedence over another's!? He answers that the expression 'veahavta le' is a special kind of love. It is **NOT** love of the essence of the other (which is 'veahavta et'). Rather, 'veahavta le' means showing loving deeds towards another person⁴.

13. מצות עשה של דבריהם לבקר חולים, ולנחם אבלים, ולהוציא המת, ולהכניס הכלה, וללוות האורחים, ולהתעסק בכל צרכי הקבורה, לשאת על הכתף, ולילך לפניו ולספוד ולחפור ולקבור, וכן לשמח הכלה והחתן, ולסעדס בכל צרכיהם, ואלו הן גמילות חסדים שבגופו שאין להם שיעור, אע"פ שכל מצות אלו מדבריהם הרי הן בכלל 'ואהבת לרעך כמוך'. כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אתה אותן לאחיד בתורה ובמצות.

רמב"ם הלכות אבל פרק יד הלכה א

We saw above that the obligation of Ahavat Re'im is essentially negative - not to act towards others in a way that one would not want to be treated. There is however a kiyum of the Torah mitzvah by acting in any way which shows chesed to others. In addition, Chazal created new rabbinic obligations to do chesed in certain specific situations - eg hachnasat orchim, bikur cholim etc. These are rabbinic obligation which bring with them a Torah mitzva.

4. This is contrasted with the mitzva of loving God, which is expressed as 'veahavta et'. In that case the mitzva is to develop and emotional love for God Himself.

B] VEHALACHTA BIDRACHAV - THE TORAH MITZVA TO EMULATE GOD

14. אַחֲרַי ה' אֶלְקֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֶתֹתוֹ תִירְאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֶתֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבְּקוּ

דברים יג

The Torah includes a mitzvah to be close to God and to 'stick to Him'.

15. ואמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: (דברים יג) אחרי ה' אלהיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: (דברים ד) כי ה' אלהיך אש אוכלת הוא! אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה. מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: (בראשית ג) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים. הקב"ה ביקר חולים, דכתיב: (בראשית יח) וירא אליו ה' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים. הקב"ה נחם אבלים, דכתיב: (בראשית כה) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים. הקב"ה קבר מתים, דכתיב: (דברים לד) ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים.

סוטה יד.

The Gemara asks how a person can become close to God, who is a 'burning fire'. The answer is to imitate Him in the way He acts towards us. This includes a midda of boundless, and undeserved love, towards others⁵.

C] HAYASHAR VEHATOV - THE META-MITZVA TO DO THE 'RIGHT THING'

16. וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי ה' לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וְיָבֵאתָ וְיִרְשָׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם

דברים ויח

There is also a mitzvah of acting 'Yashar Vetov' - doing the right thing because it makes sense, even if one could find a technical justification in halacha for doing what one honestly feels would be inappropriate.

- So it emerges that the mitzvah of doing chesed will depend on one's kavana. It could be Ahavat Re'im, if one does the chesed out of an underlying empathy for the person - hence 'ahava'. It could be Vehalachta Bidrachav, if one is attempting to become closer to God by emulating His love and giving to others. Or it could be VeAsita HaYashar VahaTov, if it is simply the 'right thing' to do. Indeed, it could be all three, or none at all!

D] THE MITZVA OF LO TISNA - A PSYCHOLOGICAL PREPARATION TO AHAVA

17. לֹא־תִשְׁנֵא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הֹכֵחַ תּוֹלִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חָטָא

ויקרא יטז

In the verse prior to Ahavat Re'im, the Torah includes a prohibition of 'sina' - we may not have 'sina' for a brother.

18. לזה נתחכם הכתוב לסמוך לא תשנא עם תיבת אחיך - לומר כי השערת השנאה אשר יצוה ה' עליה היא הנרגשת בערך אחי. ושיעור זה כל שירחיקהו מלבו קצת הנה הוא יורד ממדרגת אחי, והרי הוא עובר משום לא תשנא

אור החיים שם

The Or Hachaim explains that once we do not consider another Jew as we would regard a sibling, there has been a breach of this mitzva. Clearly, we are not talking about hatred here but something far weaker, which is still prohibited.

19. וירא ה' כי־שנואה לאה ...

בראשית כט:לא

Leah was 'senua' by Ya'akov - not hated, but rejected.⁶

20. וישטם עשור את־יעקב על־הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשור בלבו יקרבו ימל אבל אבי ואהרנה את־יעקב אחי:

בראשית כ:מא

The word in Tanach for hatred is 'sitna'.⁷

5. See Devarim 4:37 which describes the love God has for the Jewish people. See also many places in Nach, including Nechemia 9:17 and Yishaya 54:10.

6. See also Devarim 21:16 concerning two wives - one loved and one rejected. See also Shmuel 2 13:16 on Amnon and Tamar, and Yishaya 1:14 on God's rejection (certainly not hatred) or our sacrifices.

7. See also Bereishit 26:21 on the hatred of the Pelishtim for Yitzchak.

21. והשנאה מתגזרת מאד מאד עד שיעמוד על חיי חזירו וזה מצוה צתורתנו הקדושה. שנאמר וישעם עשו את יעקב וגוי' ויאמר עשו זלזלו וגוי' ואלהגה את יעקב אחי. אבל אם הוא מודיע ומראה השנאה ומוציאה מלבו אז נתכבז האש השנאה מזלזלו.

יד הקטנה על משנה תורה, הלכות דעות פרק ז הלכה ד

The Torah is concerned that the 'sina' will become 'sitma' - a deep-seated animosity which grows constantly and could even result in terrible violence c'v.

22. לא תשנא את אחיך בלבבך - צעזור שדרך השונאים לכסות את שנאתם זלזם ... הזכיר הכתוב צהווי: ואמר הוכח תוכיח את עמיתך - מלוא אחרת, ללמדו תוכחת מוסר. ולא תשא עליו חטא - שיהיה עליך אשם כאשר יחטא ולא הוכחת אותו. ... שלא תקבל אתה עונש בחטא שלו והנכון צעיני כי הוכח תוכיח, כמו והוכיח אברהם את אבימלך (בראשית כא:כה). ויאמר הכתוב אל תשנא את אחיך זלזלך - צעזורתו לך שלא כרונך. אבל תוכיחנו - 'מדוע ככה עשית עמדי' ולא תשא עליו חטא - לכסות שנאתו זלזך ולא תגיד לו. כי צהוכיחך אותו יתנלל לך או ישוב ויתודה על חטאו ותכפר לו.

רמב"ן ויקרא יט:יז-יח

The Ramban gives two explanations to the verses: (i) The prohibition of sina includes open rejection, as well as hidden, and the verse speaks of the standard case of rejecting 'in one's mind'. The next mitzva of tochacha is therefore unrelated to lo tisna, and is the standard mitzva of giving tochacha as mussar; (ii) The prohibition of sina is only in the mind - when a person keeps it inside them. Rather, a person should give tochacha - in the sense of confronting the other person and dealing with the issue out in the open. In this explanation, the mitzvot of lo tisna and tochacha are closely connected.

23. לא תשנא את אחיך בלבבך - אם גמלך רעה לא תתראה לפניו כאוהב - צפוי שלום את רעהו ידבר וצקצרו ישים ארצו. לא טוב הדבר אשר אתה עושה. אל תשנאכו זלזך אלא הוכיח תוכיחו על מה שעשה, ומתוך כך יהיה שלום.

רשב"ם שם

The Rashbam states specifically that a person must not pretend to be a friend but secretly hate another person. The Torah insists that we deal with issues openly.

24. המצוה הש"ב - היא שהזהירו משנא קצתנו לקצתנו והוא אמרו לא תשנא את אחיך בלבבך. ולשון ספרא - לא אמרתי אלא שנאה שהיא בלב. אמנם כשהראה לו השנאה והודיע שהוא שונא אינו עובר על זה הלאו. אבל הוא עובר על לא תקום ולא תטור ועובר על עשה גם כן והוא אמרו ואהבת לרעך כמוך. אבל שנאת הלב הוא חטא יותר חזק מן הכל.

ספר המצוות לרמב"ם מצות לא תעשה שב

The Rambam goes so far as to say that the prohibition of Lo Tisna is only if a person rejects in their heart. But if they express their dislike publicly, and aggressively confront the person openly, that is not the prohibition of Lo Tisna at all! Such behavior is of course totally prohibited, but under other mitzvot - such as ve'ahavta lere'echa kemocha.

25. ה: כל השונא אחד מישראל בלבו עובר בלא תעשה שנאמר לא תשנא את אחיך בלבבך, ואין לוקין על לאו זה לפי שאין בו מעשה. ולא הזהירה תורה אלא על שנאה שבלב, אבל המכה את חברו והמחרפו, אע"פ שאינו רשאי, אינו עובר משום לא תשנא.

ו: כשיחטא איש לאיש לא ישטמנו וישתוק כמו שנאמר ברשעים ולא דבר אבשלום את אמנון מאומה למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון, אלא מצוה עליו להודיעו ולומר לו 'למה עשית לי כך וכך' ו'למה חטאת לי בדבר פלוני? שנאמר הוכח תוכיח את עמיתך. ואם חזר ובקש ממנו למחול לו צריך למחול, ולא יהא המוחל אכזרי שנאמר ויתפלל אברהם אל האלהים.

רמב"ם הלכות דעות פרק ו הלכה ה, ו

The Rambam rules this halacha in the Mishne Torah, where he states that, even if a person hits and insults someone else, such behavior does not come under the prohibition of Lo Tisna. In the next halacha, the Rambam deals with the obligation of someone who feels hurt to give tochacha - i.e. confront the other person with his grievance and deal with it.

26. השונה אחד מישראל זלזו עובר זל"ת שנאמר לא תשנא את אחיך זלזלך. והמכה את חזירו והמחרפו אינו עובר זל"ת זה.

משנה ברורה סימן קנו ס"ק ד

Whilst there are other interpretation in the Rishonim of the issur of Lo Tisna, the Mishna Berura rules the approach set out above as the final halacha - this particular prohibition concerns the way we view others in our hearts and minds.

E] THE BALANCING OBLIGATION OF SINA - A MITZVA TO REJECT OTHERS?

27. שלשה הקדוש ברוך הוא שונאן ... והרואה דבר ערוה בחבירו ומעיד בו יחידי. כי הא דטוביה חטא ואתא זיגוד לחודיה ואסהיד ביה קמיה דרב פפא. נגדיה לזיגוד. אמר ליה: טוביה חטא וזיגוד מינגד!! אמר ליה: אין, דכתיב (דברים יט:טו) לֹא יִקוּם יְד אֶחָד בְּאִישׁ. ואת לחודך אסהדת ביה - שם רע בעלמא קא מפקת ביה! אמר רבי שמואל בר רב יצחק אמר רב: מותר לשנאתו. שנאמר (שמות כג:ה) כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאדָּךְ רִבְךָ תַּחַת מִשְׁאֹו. מאי שונא? ... דחזיא ביה איהו דבר ערוה. רב נחמן בר יצחק אמר: מצוה לשנאתו, שנאמר (משלי ח:יג) יִקְרָאתָ ה' וְשָׁנְאתָ רָע

פסחים קיג:

If one sees another person involved in a halachic prohibition (eg stealing), he may not come forward to report this alone as a single witness. In fact, this would be prohibited as pure lashon hara, since two witnesses are needed to punish the wrongdoer. However, it is permitted, and even a mitzva, to feel 'sina' for the wrongdoer.

28. השונא שנאמר בתורה הוא מישראל, לא מאומות העולם. והיאך יהיה לישראל שונא מישראל? והכתוב אומר לֹא־תִשְׂנֵא אֶת־אֶחִיךָ בְּלִבְבְּךָ! אמרו חכמים - כגון שראהו לבדו שעבר עבירה והתרה בו ולא חזר, הרי זה מצוה לשנאו עד שיעשה תשובה ויחזור מרשעו.

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק יג הלכה יד

*The Rambam rules this in halacha. It is a mitzva to reject a **rasha** - meaning someone who has knowingly and willingly acted in a way which is prohibited by the Torah, and has not yet done teshuva. Who is a rasha?*

29. כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וְנִגְשׂוּ אֶל הַמְשַׁפֵּט וְשִׁפְטוֹם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצְּדִיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הַרְשָׁע: ... אַרְבָּעִים יָכֵנוּ לֹא יִסִּיף פֶּן יִסִּיף לְהַכְתּוֹ עַל אֶלֶה מִפְּהַר רִבְּהָ וְנִקְלָה אַחִיךָ לְעִינֶיךָ: (רש"י - כל היום קוראו רשע ומשלקה קראו אחיך)

דברים כה:אג,

The Torah labels any person who has knowingly and willing done an aveira as a 'rasha'. However, once they have received their punishment, they are again called 'achicha'. Thus, when they are not considered 'achicha' they are not included in the category of people whom it is forbidden to reject - לא תשנא את אחיך בלבבך.

30. וכאשר יהיו קיימים לאדם כל היסודות הללו ואמונתו צהם אמיתית, הרי הוא נכנס בכלל ישראל, וחובה להכבדו ולחמול עליו וכל מה שלזה כי' אותנו זה על זה מן האהבה והאחובה, ואפילו עשה מה שיכול להיות מן העצירות מחמת תאוותו והתגברות ילרו הרע.

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת סנהדרין פרק י

Yet the Rambam clearly states that as long as a Jew is committed to the 13 principles of emuna, it is a mitzva to love them even if they do aveirot! How can there be a mitzva to love a person whom one is also required to reject!?

31. כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאדָּךְ רִבְךָ תַּחַת מִשְׁאֹו וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עֲזַב תַּעֲזֹב עִמּוֹ

שמות כג:

If a person sees the animal of a 'sone' - whom he rejects - collapsing under a load, he must help to unload the animal.

32. תא שמע: אוהב לפרוק ושונא לטעון - מצוה בשונא כדי לכופ את יצרו

בבא מציעא לב:

Unloading an animal is a greater mitzva than helping to load it, since there is also an accompanying mitzva of 'tzar ba'alei chayim'. Nevertheless, Chazal teach that, if there is a choice between loading the donkey of a 'sone' or unloading the donkey of an 'ohev', one should help the sone in order to overcome the yetzer hara to hate them

33. שראה בו דבר ערוה - ואם תאמר דזאלו מליאות (ב"מ נב:) אמרינן 'אוהב לפרוק ושונא לטעון מלוי בשונא כדי לכופ את יצרו'. והשתא מה כפיית יצר שייך כיון דמלוי לשנאתו? וי"ל כיון שזוה שונאו גם חזירו שונא אותו, דכתיב (משלי כז:ט) גַּמְיִים הַפְּגִיִם לַפְּגִיִם פֶּן יִזְבְּ-הָאֱלֹס לְאִדָּם. ובאין מתוך כך לידי שנאה גמורה, ושייך כפיית יצר.

תוספות פסחים קיג:

Tosafot explain that the verse dealing with loading a donkey is talking about a rasha, and one is indeed obligated to reject them. However, since you have 'sina' towards them, (albeit righteous 'sina' with the Torah's permission), they will hate you back personally, without permission. As a result of that, you may be tempted to hate them back in turn with what Tosafot call a 'total sina' i.e. a personal hatred. This is the yetzer hara that one must fight.

• It is clear then that there are two types of rejection: (1) Ideological rejection, which can co-exist with love towards the person. This is the type of rejection we must show toward those who willfully act wrongly, and show no interest in changing their actions. (2) Personal rejection, which means rejection of the individual. There is virtually no room for such a feeling in Judaism. We must help the enemy to load his animal, to teach ourselves that though we have a passionate dislike of his actions, we can never hate him personally.

34. פירוש דבריהם גילה לי גאון ישראל וקדושו מן הראי'ה קוק זצ"ל לפני עשרים שנה. כי התורה לא התירה גם כלפי עובר עבירה את האיסור של לא תשנא את אחיך בלבבך, ולא פטרה אותנו ממצות ואהבת לרעך כמוך גם כלפיו. אלא שהתורה צותה לשנוא אותו על העבירה, ובמסגרת העבירה מצוה לשנוא אותו, אבל לא יותר מזה! ולא הותרו אצלו מצוות העשה של ואהבת והל'ת של לא תשנא. כי באופן אישי הוא חייב לאהוב כמוהו גם אותו.

רב שלמה גורן - אור המזרח - א"א - 1954

Rav Kook expressed this idea precisely - reject the sin and love the sinner!

35. וגם המקורבים אליו והוכיחם ולא שבו מעונותיהם, שמצוה לשנאותם, מצוה לאהבם ג"כ ושתיהן הן אמת! שנאה מצד הרע שבהם, ואהבה מצד בחי' הטוב הגנוז שבהם שהוא ניצוץ אלקות שבתוכם המחיה נפשם האלקית.

ספר התניא - חלק ראשון - פרק לב

The Ba'al Hatanya teaches similarly - reject the negative within people and love the positive spark within each person.

36. והענין דנתצאר בשירת האזינו עה"פ האור תמים פעלו וגו' לדיק וישר הוא. דשנא 'ישר' הוא נאמר להלדיק דין הקדוש צרוך הוא צחרצן בית שני... . ופירשנו שכוין לדיקים וחסידים ועמלי תורה. אך לא היו ישרים בהליכות עולמם. ע"כ מפני שנאת חנם שצלבם זה את זה - חשדו את מי שראו שנוהג שלא כדעתם ציראת ה' שהוא לדוקי ואפיקורס. וזא עי"ז לידי שפיכות דמים צדרך הפלגה ולכל הרעות שבעולם עד שחרצ הצית. ועי"ז היה לדוק הדין. שהקצ"ה ישר הוא ואינו סובל לדיקים כאלו, אלא צאופן שהולכים צדרך הישר גם בהליכות עולם ולא בעקמימות, אף על גב שהוא לשם שמים, דזה גורם חרצן הצריאה והריסות ישוב הארץ.

העמק דבר בראשית פתיחה

The Netziv famously expresses this in his explanation of sinat chinam - PERSONAL rejection - which leads to churban!

37. ובהגהות מיימוניות פ"ו מהלכות דעות כתב דאין רשאין לשנאותו אלא אחר שאינו מקבל תוכחה. וצ"ס ספר אהבת חסד כתב צש הגר"י מולין דמלוא לאהוב את הרשעים מהאי טעמא. והצ"ח כן מתשובת מהר"ם מלוצ'ין כי אללנו הוא קדם תוכחה, שאין אנו יודעים להוכיח, ודיינין לכו כאנוסים.

חזון איש יורה דעה סימן ב' סכ"ח

The Chazon Ish ruled that, since we are no longer able to give proper tochacha, we cannot treat any person as a rasha - maybe they would have done teshuva if only we could have given them proper tochacha!

38. כל השנאות כולן וחומרי דיניהן הנם נאמרים רק במי שברי לנו שקיימנו בו מצוות תוכחה. וכאשר אין לנו בדור הזה ולא בכמה דורות שלפנינו - על פי עדות רבי עקיבא - מי שיודע להוכיח. על כן נפל פותא בבירא (עי' רש"י שבת סו). וכל ההלכות הנוטות לרוגז ושנאת אחים, נעשות הן כפרשת בן סורר ומורה עיר הנדחת ובית המנוגע, למ"ד לא היו ולא עתידין להיות, ונכתבו משום 'דרוש וקבל שכר'.

אגרות ראיה, סוף אגרת רס"ו

Rav Kook teaches the same idea. The mitzva of 'sina' towards others is today irrelevant as a practical halacha. It may however help us to learn the importance of maintaining our behavioral values, whilst never judging others personally.

39. לכן אסור לשנוא איש כזה רק מי שהוא צעלמו סר מרע ולדיק תמים צדרכיו. אלל קשה למלוא כמותו....

משך חכמה דברים כב"ד

The Meshech Chochma writes that only someone on a very elevated level could ever fulfil these halachot of sina towards others. Who can find such a person today?

Certainly, a non-observant Jew could hardly ever be classified as a rasha in terms of their actions⁸. It therefore emerges (i) that very few people today are reshaim and (ii) even those few who may be reshaim must never be hated personally. It follows from the above that a person is allowed to feel passionate dislike for the lifestyle of a rasha but not to hate them personally. However, when dealing with someone to whom the prohibition of Lo Tisna does apply, it is clear that there is no justification for feeling a passionate dislike even for their lifestyle or actions, since they are not a rasha.

8. Whether unintentional non-belief in the 13 Ikarim will classify someone as a heretic is a matter of dispute which we have looked at previously and will hopefully come back to in future shiurim. See www.rabbimanning.com.